

هُوَالْأَبِي - ای منجذب بنفحات الله، چندیست که نغمه ئی...

عبدالبهاء

اصلی فارسی

هُوَالْأَبِي

ای منجذب بنفحات الله، چندیست که نغمه ئی از آن حمامه حدیقه وفا استماع نگردید و نغمه ئی از آن بوستان صفا استشمام نشد و حال آنکه ما را همیشه کمال انتظار است که حوادث مسره از آن شطر وارد گردد و اخبار مفرحه استماع شود چه که قلوب بمنزله ریاضت و خبرهای خوش یاران الهی چون نسیم صبحگاهی و خبر خوش مرده اشتعال است و بشارت نشر نفحات و نسیمات اگر بدانی خاطرت در این بساط چه قدر عزیز است البته بال و پیر انبساط بگشائی و از این رباط هزار درباشیان ملکوت انور پرواز نمائی و چنان بطرب آئی و نعره یا بشری و بشری برآری که ولوله در ملاء اعلی اندازی و جهانیرا بنار محبت الله بسوزی و چون سراج روشن برافروزی.

باری آنجناب باید در تبریز شورانگیز گردند و رستخیز برآرند و شیر و شهد آمیز شوند یعنی شیر عرفانرا با شهد محبت جمال رحمن بیامیزند و غذای روح بدیع بجمیع مبذول دارید تا آن خطّه و دیار بفیوضات پروردگار گلزار وحدت گردد و لاله زار معرفت شود حضرت والا ولیعهد عدالت مهد الحمد لله بجمیع رعیت مانند پدر مهربانند قدر این نعمت را بدانید البته دائماً تأییدش را از درگاه

احدیّت بخواید و البهائ علیک ع

ORIGINAL

AUDIO